

UGODNI PRAZNICI I SREĆNA I ČAROBNA NOVA 2011.

„Često mi se sunce ugasilo,
ali svaki put je nanovo izašlo,
i što češće je ugasnulo,
to je svetlije i lepše
ponovo osvanulo.“
(Jakob Beme)

Posebno je vreme u kome se trenutno nalazimo i tako ga možemo i doživeti – ako se otvorimo i prepustimo – čarobno.

Pre nekoliko dana sam sa svojom ženom Nježnom sedeo u dnevnom boravku. Deca su se igrala u svom kutku a mi pili čaj. U jednom trenutku ona me pogleda i reče: „Da li čuješ? Čuješ li tišinu?“

Osećao sam se kao da mi je uhvatila misao i materijalizovala je u reči, jer u isto vreme sam osećao isto. Oko nas se prostirala svečana čarobna tišina zimskog solsticaja, povratka svetla. Ako dozvolimo sebi da nam za nekoliko trenutaka zastane dah i oslušnemo, možemo čuti kako u nama pulsira vreme bez vremena, možemo čuti tu čarobnu tišinu u kojoj se svetlo ponovo rađa poput novog života, poput novog snažnog udisaja, punim kapacitetom, punim životom.

Nimalo nije začuđujuće, što su datumi proslave rađanja velikih Prosvetljenih „stavljeni“ upravo u ovo vreme. Postavljanje pitanja tačnosti datuma rođenja i istorijskih činjenica gubi svoj smisao. Slavljenjem rođenja Hrista na primer u Hrišćanstvu se simbolično slavi pobeda Svetla nad Tamom i tako nastavlja hiljadama godina stara tradicija, doduše novim sadržajima, ali poštujući, makar i podsvesno stare, iskonske zakonitosti, zakonitosti pulsirajuće cikličnosti i sveobuhvatnosti, zakonitosti integracije i shvatanja ne samo neminovnosti već i neophodnosti postojanja tame, kao i svetla. Jer tek spoznajom tame, svetlost dobija svoj puni smisao i može se pokazati u svoj svojoj snazi i lepoti.

Možda je ovo pravi trenutak, da poput prirodnog procesa uoči zimskog solsticaja još jednom pogledamo i dodirnemo dno i najtamniju mrlju sopstvene tame i pustimo i prepustimo se da nas sa dna odgurne poput odskočne daske i izbací na površinu, u centar sopstvene svetlosti koja će u ovim čarobnim danima povratka Svetlosti iz dubine Duše i u punoj snazi obasjati i osvetliti nam put za koji smo se opredelili.

Vlado Ilić
www.orderoflove.com

Kada nam se jedna vrata sreće zatvore, otvore se druga nova. Ali mi gledamo samo na zatvorena vrata i ne primećujemo ona nova, koja su se širom otvorila.